

ACC. NR. 9415

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV
—

Landskap: SKÅNE

Upptecknat av: W Richter

Härad: FROSTA

Adress:

Socken: SVENSTHÖP

Berättat av: Anders Sandgren

Uppteckningsår: 1927

Född år i Ö.Sallerup

Uppteckningen rör se REG. s. II.

99 Sida

Skriv endast på denna sida!

Nyfunnen visa söker en författare

BARSEBÄCKSHAMN.

Som nyblivne hundraåringen Edvin Olsson i Barsebäckshamn berättade i Sydsvenskan 10.2 drabbades fiskeläget svårt av den s k julstormen natten mellan den 25 och 26 december 1902. Sjön gick illa åt hamn och

båtar och hotade skölja bort en del hus.

En målande beskrivning av den fasliga natten ges i en visa som hittats i avskrift vid renovering av ett av de äldre husen i Barsebäckshamn.

inle
Jönsson

Avskriften - fyra gulnade sidor rivna ur en anteckningsbok - låg bland bråten och togs tillvara av Arne Persson, Barsebäcks by.

Texten skall sjungas till melodi av den icke okända "Kors på Idas grav" från 1800-talets första del (J G Berger - Charlotta Berger).

Som författare till "Orkanen som rasade juldagsnatten 1902" anges en Olof Jönsson, Barsebäck. Och den som skrivit av visan med ståtlig stil heter Tilda Larsson.

Bitterljuv text

Från Charlotta Bergers bitterljuva, något virriga vistext om Ida och svikaren Alfred har Olof Jönsson länat enstaka vändningar men står i övrigt på egna ben. Charlottas "höga grana" har han omsatt till "alme-

träden". En lyckad lokal vinkling: almar skyddar läget än i dag.

- Olof Jönsson, han kan inte ha varit från hamnen, säger Edvin Olsson efter att ha rannsakat minnet. Möjligen från byn? Men Tilda Larsson som gjort avskriften, det måste vara Lars Pers Tilda, som sedan gifte sig med Henrik Wickman. Lars Persson försörje sig bl a på att knacka sten till vägbyggen.

En avskrift till

Olof Jönsson hade uppenbarligen en god uppfattning om hur det gick till under stormnatten. En Olof Jönsson ligger begravd på kyrkogården i byn, men av bl a tidsskål kan det inte vara han. Någon annan med det namnet från perioden finns inte upptagen i kyrkböckerna, konstaterar kyrkovaktmästare

Hans Wingqvist, dåremot en Olof Jonsson, född 1879, kustroddare och bosatt i fiskeläget först på 68, därefter på 6:11.

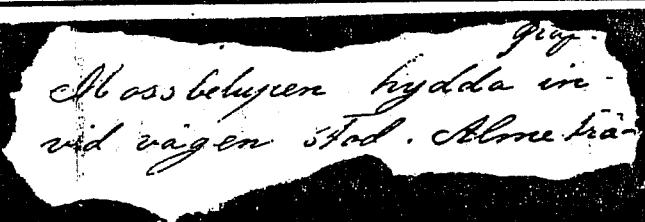
Alldeles osannolikt är det inte att han skrev visan. Den reproducerades tveklöst gång på gång. Någonstans någongång känna en bläckplump eller en påhälstning av en fluga ha förvandlat Jonsson till Jönsson.

Ytterligare en avskrift av visan om orkanen finns, nämligen i "beväringsmannen" Bernhard Nilssons (född 1888) privata sångbok, förvarad av Brita Friberg i Barsebäckshamn.

Nämñas kan att trubaduren Berndt Hammarlundh, som bor i byn, redan införlivat visan med repertoaren. Kanske en lokal hit?

Någon som kan lösa mysteriet Jönsson-Jonsson? Ring då 046-77 53 89.

K A

Originalmanusket ut.

Så här ser originalmanusket ut.

Orkanen som rasade Juldagsnatten 1902

Melodi Kors(t) på Iidas graf.

Mossbelupe hydda
invid vägenstod.
Almeträdenskyddar den
för stormen hot.
Mörka sky
tordön byar
jagas från med stormens
brus.
Deras skugor dölja
klara stjernrs ljus!

★★★
Våldsamtornen rasar
uti Julenatt
sprider nöd ch fasa
i den hemsk natt.
Träd upprycas
hus syns fallu
stormens arde framåt går.
Men den garla hyddan
ännu skyddd står.

★★★
Skyhögt vigen bräcker
öfver hafvet bryn

hemsk orkanen väcker
alla folk i byn.

Skepp förstöres
och af vägen
föres mängen vrak på stran.
Och dess like näppe
någon minnas kan.

★★★
Mot små fiskarkajor
som vid stranden står.
Hafvet upp sig höjer.
Vattnet snart dem når.
Hjämmer höres
männens föra

männens föra
barn och kvinnor bort,
nöden står för dörren
med ett slag så hårdt.

★★★
Natten slöt sin bana
dagen inne är,
aff förtviflan slagna
står så mången där.
Allt förstöres
och till hjärtat
rörer mängen kind så våt.

Barn och kvinnor ropar
far hvar är vår båt.

★★★
Skogens stora jättar
måste böja sig.
Där orkanen tränger
fram på mossig stig.
Och på hafvet
blir begravfuet
mången käck och modig man
som uttröttad icke
längre kämpa kan.

★★★
Mörk var Julenatten
hemsk orkanens tjut.
Lilla aftontjernans
klära sken dog ut.
Som ett minne
för mångt sinne

Julenatten ännu står.
Aldrig ur mitt minne
den ifrån mig går.
Förfatad af Olof Jönsson,
Barsebäck.
Tilda Larsson

Nyfunnen visa söker en författare

BARSEBÄCKSHAMN.

Som nyblivne hundraåringen Edvin Olsson i Barsebäckshamn berättade i Sydsvenskan 10.2 i rabbades fiskeläget svårt av len s k julstormen natten mellan den 25 och 26 december 1902. Sjön gick illa åt hamn och

båtar och hotade skölja bort en del hus.

En målande beskrivning av den fasliga natten ges i en visa som hittats i avskrift vid renovering av ett av de äldre husen i Barsebäckshamn.

Inle
Jönsson

vskriften - fyra gulnade siffror ur en anteckningsbok bland bråten och togs till av Arne Persson, Barsebäck by.

exten skall sjungas till melodi den icke okända "Kors på grav" från 1800-talets första J G Berger - Charlotta Ber-

om författare till "Orkanen rasade julnatten 1902" är en Olof Jönsson, Barsebäck. Och den som skrivit avn med stålig stil heter Tildasson.

Tterljuv text

Rån Charlotta Bergers bitjuva, något virriga vistext Ida och svikaren Alfred har Jönsson lånat enstaka dningar men står i övrigt på ben. Charlottas "höga grav" har han omsatt till "alme-

träden". En lyckad lokal vinkling: almar skyddar läget än i dag.

- Olof Jönsson, han kan inte ha varit från hamnen, säger Edvin Olsson efter att ha rannsakat minnet. Möjligen från byn? Men Tilda Larsson som gjort avskriften, det måste vara Lars Pers Tilda, som sedan gifte sig med Henrik Wickman. Lars Persson försörde sig bl a på att knacka sten till vägbyggen.

En avskrift till

Olof Jönsson hade uppenbarligen en god uppfattning om hur det gick till under stormnatten. En Olof Jönsson ligger begravid på kyrkogården i byn, men av bl a tidsskål kan det inte vara han. Någon annan med det namnet från perioden finns inte upptagen i kyrkböckerna, konstaterar kyrkovaktmästare

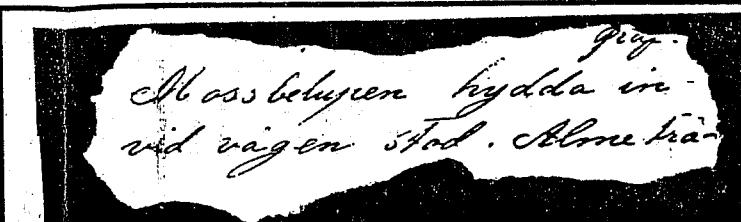
Hans Wingqvist, därmed en Olof Jonsson, född 1879, kustroddare och bosatt i fiskeläget först på 68, därrefter på 6:11.

Alldeles osannolikt är det inte att han skrev visan. Den reproducerades tveklöst gång på gång. Någonstans någongång känna en bläckplump eller en påhälpling av en fluga ha förvandlat Jonsson till Jönsson.

Ytterligare en avskrift av visan om orkanen finns, nämligen i "beväringsmannen" Bernhard Nilssons (född 1888) privata sångbok, förvarad av Brita Friberg i Barsebäckshamn.

Nämnas kan att trubaduren Berndt Hammarlundh, som bor i byn, redan införlivat visan med repertoaren. Kanske en lokal hit?

Någon som kan lösa mysteriet Jönsson-Jonsson? Ring då 046-77 53 89. KA

Så här ser originalmanuskriften ut.

Orkanen som rasade Julnatten 1902

Melodi Kors(d) på Idas graf.

Mossbelupen hydda
invid vägenstod.
Almeträdenskyddar den
för stormen hot.
Mörka sky
tordön byar
jagas från med stormens
brus.
Deras skugor dölja
klara stjernars ljus!

Våldsamtornen rasar
uti Julenatt,
sprider nöd och fasa
i den hemsk natt,
Träd upprykas
hus syns falla
stormens ante framåt går.
Men den garla hydden
ännu skyddad står.

Skyhögt vigen bräcker
över hafvet bryn

hemsk orkanen väcker
alla folk ibyn.

Skepp förstöres
och af vägen
föres mängen vrak på stran.
Och dess like näppe
någon minnas kan.

Mot små fiskarkojor
som vid stranden står.
Hafvet upp sig höjer.
Vattnet snart dem når.
Hjämmer höres
männens föra
barn och kvinnor bort,
nöden står för dörren
med ett slag så hårdt.

Natten slöt sin bana
dagen inne är,
af förtviflan slagna
står så mängen där.
Allt förstöres
och till hjärtat
rördes mängen kind så våt.

Barn och kvinnor ropar
far hvor är vår båt.

Skogens stora jättar
måste böja sig.
Där orkanen tränger
fram på mossig stig.
Och på hafvet
blir begravet
mängen käck och modig man
som uttröttad icke
längre kämpa kan.

Mörk var Julenatten
hemsk orkanen tjut.
Lilla aftonstjernans
klara sken dog ut.
Som ett minne
för mångt sinne
Julenatten ännu står.
Aldrig ur mitt minne
den ifrån mig går.
Förfatad af Olof Jönsson,
Barsebäck.
Tilda Larsson

SOS
19/2
-91

2415

1

Systematiskt register:

LUNDs UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

5. Visförteckning ur Anders Sandgrens visböcker.

10. I: Majvisa: Ack ljuvlig tid när träm på marken bära frukt....
alla blad och blommor giva lukt. Ack ljuvlig tid!...

13. I: Staffansvisa: Staffan var en stalldräng, en stalldräng.....

15. I: Det var två sata vänner, som höll varandra kär....

17. I: Tomelillavisan: Långt för hälsicke hän uti Malmöhus län.....

19. I: Palekattvisan: Stina lilla snärta - hade skänkt sitt hjärta - till en...

21. I: Orkanen som rasade julenatten 1902:
Mossbelupen hydda invid vägen stod. Almeträden skydda dem för stormens .

2415

LUNDSS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIVFörteckning över visor i Anders Sandgrens vistböcker. Tormastorp.

Ö. Sallerup.

1. Orkanen, som rasade julenatten d. 25/12 1902.
Mossbeluren hydda invid vägen stod, almeträden skydda...
(Diktad av Olof Jönsson Barsebäck)
2. En herreman så stolt och båld, som egde tunnor guld...
3. Löjtnants Fjants oerhörda och sorgliga kärleksäventyr.
i Jönköping(Mel. Ung Erik mötte Karin sin...)
På limungen en höstakväll, der satt ett lyckligt par i en berså
och njöto sällt av druvans saft så rar. Han var den noble löjtnant...
4. Ensamheten,
O, tysta ensamhet! Vart skall jag vännen finna! Bland sorg,
som ingen vet, skall mina dar fössvinna. En lörda, tung som ...
5. Kärleksvisa.
Jag valde mig en vän i mina ungdomsdagar. Han går ej ur mitt sinn,
så länge livet varar. Han går ej ur mitt sinn, så länge jag är till...

2
3.

6. Tommelållavisan.

Långt för hälsicke hän, uti Malmöhus län, i en socken, som heter Tomellilla, blev ja fostrader opp, ja, min liv o

7. Mamsell Amanda vid fönstret satt och såg på månen den klara natt.

Ur bröstet smög sig en suck av trånad: Ja glömmer aldrig augusti månad.

ajaj, aj, aj.

8. Kärleksvisa.

Alla vackra flickor älskar jag, byter om varenda dag....

9. Lars Peder.

På grevens gods Lars Peder i trasor synfles gå....

10. Tjänsteflickan.

En fattig tjänsteflicka hon trälar dagen lång

Hon hinner knappast hicka för sina sysslor mång....

11. Svartviksvisan.

Jag är född å en koja vid Köpingebro, fast vid Svartvik där är nu mitt hem. Men där lever jag så lycklig, så glad....

12. I giftastankar.

I giftastankar jag går och vankar och tänker uppå vem jag skall få.

För eget hopp jag nu kastar ankars. Det skall gå bra: ja,

13. Friarevalsen: Kom Adelfina! Kom Adelfina! Följ mig i valsen!...

2415 LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

3

4.

14. Friarevisa.

Den första gång jag fria i unga dar. Det var ju till en
fröken så fin o rar. Hon hade ljusblå ögon och så en million
hon var ju enda dottern till en baron.

15. Nikolina.

Ja att vara här det är en ryslig pina. Den som försökt
han säger aldrig nej. Jag var så hjärtanskär i Nikolina....

16. Den vaktande gossen.

På mej så vaktar fader. På mej så vaktar mor. På mej så

17. Militärvisa.

För Er Kamrater en visa jag vill sjunga, om I haven lust
att höra däruppå. Vad böhderna de säga om militärer.....

18. Nerkevisa.

Flickorna i Nerke de företes likt ras. De kläda sig så fina
de gå uppå kalas. Till drängarna de stå och näsevist de fråga:
Säj vill du bli min hoppsan, stoppsan, tjood raddetioej
sjung luddefaks, luddefaks, tomelejo lej.

19. Topparflickan.

Hon växte i torpet vid susande skog, vad liljorna drömde, det

20. Kardevisan.

En sed från fordna dagar på landet ännu är att kardegille göra...

2415 LUNDS UNIVERSITETTS
FOLKMINNESARKIV

3

4.

14.

Friarevisa.

Den första gång jag fria i unga dar. Det var ju till en
fröken så fin o rar. Hon hade ljusblå ögon och så en million
hon var ju enda dottern till en baron.

15.

Nikolina.

Ja att vara här det är en ryslig pina. Den som försökt
han säger aldrig nej. Jag var så hjärtanskär i Nikolina....

16.

Den vaktande gossen.

På mej så vaktar fader. På mej så vaktar mor. På mej så

17.

Militärvisa.

För Er Kamrater en visa jag vill sjunga, om I haven lust
att höra däruppå. Vad böhderna de säga om militärer.....

18.

Nerkevisa.

Flickorna i Nerke de företes likt ras. De kläda sig så fina
de gå uppå kalas. Till drängarna de stå och näsevist de fråga:
Säj vill du bli min hoppsan, stoppsan, tjood raddetiolej
sjung luddefaks, luddefaks, tomelejo lej.

19.

Topparflickan.

Hon växte i torpet vid susande skog, vad liljorna drömde, det

20.

Kardevisan.

En sed från fordna dagar på landet ännu är att kardegille göra...

28.

Två såta vänner. (Folkvisa från Östergötland) 6

Det var två såta vänner, som höll varandra kär
det kär. den ena for till främmande land ifrån sin fästemo...

29.

Tänker du, att jag förlorader är, fast jag din gunst ej har?

30,

Klockarefars visa.

Klockarefar han skall nu allting bestyra.....

31.

En wisa.

Mitt hem är så ringa, men naggande gott, till trots att min
påanbok är töm. Annars är jag så nöjd med min lott, som
själva påven i Rom. Det lilla jag äger, disponerar jag.....

32.

Kärleksvisa.

Det hände sig en afton en midsommarskväll, jag spatserade
med lilla mamsell. Och fåglarna de kvittrade så härligt
uti lund, i den tysta och stilla aftonstund.

33.

Majvisan.

Ack ljuvlig tid, när trän på marken bärä frukt, alla blad...

34.

Peder.

Herr Peder han gångade sig i kammaren in, han kammar och krässar
sitt hår. Sen gårfar han in hos sin fostermoder sin och

2415

LUND S UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

28. Två såta vänner. (Folkvisa från Östergötland) 5
Det var två såta vänner, som höll varandra kär
det kär. den ena for till främmande land ifrån sin fästemo...
6
29. Tänker du, att jag förlorader är, fast jag din gunst ej har?
30. Klockarefars visa.
Klockarefar han skall nu allting bestyra....
31. En wisa.
Mitt hem är så ringa, men naggande gott, till trots att min
påanbok är töm. Annars är jag så nöjd med min lott, som
själva påven i Rom. Det lilla jag äger, disperar jag.....
32. Kärleksvisa.
Det hände sig en afton en midsommarskväll, jag spatserade
med lilla mamsell. Och fåglarna de kvittrade så härligt
uti lund, i den tysta och stilla aftonstund.
33. Majvisan.
Ack ljuvlig tid, när trän på marken bär frukt, alla blad...
34. Peder.
Herr Peder han gångade sig i kammaren in, han kammar och krásar
sitt hår. Sen går han in hos sin fostermoder sin och ...

2415 LUND'S UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

7
8.

41. Staffens visa.
Staffen var en stalldräng, en stalldräng.
Han vattnade sina fålar fem I ra, i ra i tjongfaderalla
Gossar låtom oss lustiga vara, en gång jul om året bara Trall.....
42. Ung Erik mötte Karin sin på skogens öde stig.
Han sade: "Vill du blixa min, så skall jag älska dig.....
43. Sjömansvisa.
Mellan England och Skottland, där går en gammal brigg
och sliten är dess reling, och sliten är dess rigg....
44. Jag är en påg utav livad ras. Jag tycker om brännvin och flickor
och glas. Jag tigger ingenting utav flickorna. Jag betalar mina
supar med mossarna. Och låtom oss spela och dansa en stung.....
45. Tre trallande jäntor.
Där gingo tre jäntor i solen på vägen till lindane Le...
46. Vernamovisan
Jag sjunger till hanklaverets tonet en sång om kärlekens ljuva zoner
En sång om älskog och hopp och tro. I Äppladalen i Vernamo.
47. Skärgårdsvisan.
Kom fiskarpiltar sjung en sång. Kom sjungen alla på en gång...

7
8.

2415 LUNDSS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

41. Staffens visa.
Staffen var en stalldräng, en stalldräng.
Han vattnade sina fålar fem I ra, i ra i tjongfaderalla
Gossar låtom oss lustiga vara, en gång jul om året bara Trall.....
42. Ung Erik mötte Karin sin på skogens öde stig.
Han sade: "Vill du bliva min, så skall jag älska dig.....
43. Sjömansvisa.
Mellan England och Skottland, där går en gammal brigg
och sliten är dess reling, och sliten är dess rigg....
44. Jag är en påg utav livad ras. Jag tycker om brännvin och flickor
och glas. Jag tigger ingenting utav flickorna. Jag betalar mina
supar med mossarna. Och låtom oss spela och dansa en stung.....
45. Tre trallande jäntor.
Där gingo tre jäntor i solen på vägen till lindane Le...
46. Vernamovisan
Jag sjunger till hanklaverets toner en sång om kärlekens ljuya zoner
En sång om älskog och hopp och tro. I Äppladalen i Vernamo.
47. Skärgårdsvisan.
Kom fiskarpiltar sjung en sång. Kom sjungen alla på en gång...

1-3

J:

W:b

10.

2415 LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

X
Majvisa. (Tormastorp. Ö.Sallerups sn. Frosta hd.)

Majvisa

Ack ljuvlig tid.

1. Ack ljuvlig tid när trän på marken bär frukt,
alla blad och blommor giva lukt.
Ack ljuvlig tid när fåglar i skogen kvittra
var på sitt sätt lovsjunga Gud.
Alla blad och blommor tittra, och bergen giva ljud.
2. När vi vår tid i ängar, skogar, lund och mark
från en till annan ljuvlig park i ro och frid
få leva och avhöra en härlig sång i klar musik,
den hört har intet öra, den honom vara lik.
3. När abulen bär och allehanda härlig frukt
begaglig smak med ljuvlig lukt oss vara här.
När klara vattnet rinner, så klart som vore det kristall
och man för solen finner en sjöbedjupan dal.

2415

LUNDSS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

l
H

4. Ack ljuvlig tid är det ej lust att leva här
då man är fri från allt besvär. Ack ljuvlig tid!
Men ett bör man dock märka, att döden alla ljuta skall
Kan det ej ängslan verka, ty där finns glädjen all.
5. Betänk nu väl, hur falsk den lusten vara må,
som här så snart en ända få. Betänk dig väl!
I dag är man en herre. I morgen är man kall i mund.
De större med de smärre har fallit i var stund.
6. Rikedom och ståt och allt som här nu glindra må
man icke mera tänker på. Ja, rikedom och ståt.
Men döden gör oss lika igenom sina skarpa skott
både fattiga och rika, han tar dem alla bort.
7. Jag ej förstår vad härlighet och fröjd försann
man här i världen finna må. Jag ej förstår.
Men himmelen allena, han evig är och bliva skall,
ty det är den tillmenta, ty där finns glädjen all.
8. Där hörs ej gråt, ej sjukdom, pest och dyran tid,
ej krig, ej örlig, fält och strid, ej klagolåt.
Men där finns fröjd och gamman i himmelsk fröjd

2415

med änglars ton, dem Gud ger fallesamman,
spm tro uppå Hans Son.

LUND S UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

12.³

9. Ett ljuvligt ständ, där Herrens hus och tempel är
ty sol och måne lysa där. Ett ljuvligt ständ!
Där livsens vin det klara, Som Gud och Lammet rinna må
och livets träd det rara uppå dess gator stå.
10. Ack himmelsk fröjd, där portarne av pärlor är
Grundvalarne av stenar, skär. Ack himmelsk fröjd!
Jag är av sorg betungad, men gläds när som jag tänker på
vad fröjd och evig hugnad Guds barn de skola få.
11. Lev alltod så, att du må denna lust och fröjd
en gång få uti himmelsk höjd. Lev alltid så!
Ej någon ro vi finna på denna världens usla borg.
Vår hela levnads timma är idel möda, sorg.
12. Förlåt min synd o, store Gud och Fader huld!
För Din Sons bittra pinas skull förlåt min synd!
Och styrk mig med Din anda, att jag från denna jämmerdal
får flytta till det landet, som är Din fröjdesal.

J:
V:a

2415

LUND S UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

13

Staffansvisa (Frosta hd. Ö.Sallerups sn. Tormastorp)

Staffansvisa

1. Staffan var en stalldräng, en stalldräng.
Han vattnade sina falar fem I ra, i ra i tjongfaderalla
Gossar låtomeoss lustiga vara en gång jul om året bara.
Tralladeralad trallalla.
2. De två de voro röda, ja röda.
De skulle förtjäna deras föda I ra osv.
3. De två de voro svarta, ja svarta.
De voro lika starka. I ra osv.
4. Dem femte den var appelgrå, ja appelgrå.
Den rider själva Staffan på I ra osv.
5. Mannen den heter Joakim, ja Joakim.
Han bjöd oss alla stiga in. I ra osv.
6. Hustrun hon heter Sara, ja Sara.
Hon bjöd oss av det klara I ra osv.

2415

LUNDSS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

2

14.

7. Dottern hon hette Anna, ja Anna.
Hon bjöd oss öl av kanna. I ra osv.

8. Biorna de voro nätte, ja nätte.
De gav oss nötter och äpple. I ra osv.

9. Nu tacka vi för mad och skänk, ja mad och skänk
och allt vad gott vi fått i dag I ra osv.

10. Sen resa vi ja härifrån, ja härifrån.
Vi komma igen idag om ett år I ra osv.

11. Så resa vi till Vidabäck, ja Vidabäck.
Där fryser isa i vårt skägg i ra, i ra i tjongfaderalla
Gossar låtom oss lustiga vara
en gång jul om året bara.

2415

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIVTvå såta vänner (Folkvisa fr. Östergötland)Två såta vänner

1. Det var två såta vänner, som höll varandra kär.
Det kär. Den ena for till främmende land ifrån sin fästemö.
Den ena for till främmende land ifrån sin fästemö.

2. Den ungersven skull skall bortesa ifrån sin hjärtans vän.
"Låt ingen Dig bortlocka, till dess jag kommer igen!"

3. När ungersven var bortrester, fick hon en annan kär,
som henne väl behagade allt efter sitt begär.

4. När ungersven detta spörja får, fick han ett annat mod.
Han sadlade upp sin gångare grå, red sig dit bröllopet stod.

- 5.

2415

LUNDSS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

2

16.

5. Så bad att få dansa med bruden liten stund
Men henns hjärta båvade, och blek var hennes kind.
6. Och när hon hade dansat den långa dans till slut.
Så sprang han in i kammaren, slog dörren igen om sig.
7. Han satte sig att skriva det långa avskedsbrev.
Så tog han fram sitt timmeglás, som väntar på hans liv.
8. När glaset var utrunnit, och tiden var förbi.
Så tog han sitt förgyllande svärd och stack uti sitt liv.

1-2

J.

17.

2415 LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Tommelillavisan.

Tommelillavisan

1. Långt för hälsicke hän uti Malmöhus län
i en socken, som heter Tommelilla.
Blev ja fostrader opp. Ja, min liv o min kropp
va dä där ja ble bekanter me Nilla.
Ånnu i denna dag ja så tydlichen minges
hur som ja kände mej så ovanlig te singes
när som ja första gången fick blia på hinges --- Sjung hopp...

2. O ja sa na så här! Jesses va ja ä kär
Du ä den grannaste gräbban i Skåne.
O så kössté ja na o hon mej o sa så här:
De ä gott! Tack ska du ha här för lâne!
förr vi va riktigt glada vi två i en andra
o vid varandras sida så glada vi vamdra
när hon lofte mig att inte bry dej om andra. --Sjung hopp...

3.

2415

2
186

ÅLANDS LÄNDRÄTTEN
FOLKMINNESARKIV

Men sicken sablanes tös. tack så räläer tös
hon ble kär uti körkoherdens Pelle
o flärför reste ja hit för att söka med flit
att få tag i en annan i ställe
Därför ni granna töser begagna er av tiden
för ni ska tro att Jeppe Jeppsson ä inte så vriden
Ja, den som får mej får på köpet en liden

Sjung hopp...

2415

LUNDSS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

19

7:
1-2

Palekattvisan

Palekattvisan.

1. Stina, lilla snärta - hade skänkt sitt hjärta-
till en gosse uti byn - hennes lille hjärtgryn.
Men, ack flickor många- ville honom fånga,
ty han var den stiligaste gosse i'byn
Gudagåva.
2. Är det jag vill lova - vara ung och glad
och ha sin lilla hjärteskatt.- skatt och sjunga,
dansa medde unga - svänga med sin hjärtevän uti en
pallekatt.
3. Dukas Olas Hilda - var ibland de milda
tänkte troligen som så- ingen kan väl mig motstå.
Nisse är så vacker - jag får nervattackar
om jag inte genast honom kan till fästman få
Gudagåva.
4. Länsmannens vackra Emma- ville själv bestämma
vem som ändå ginge an - att för henne ta till man.
Nisse var den ende, som hon vacker nog och värdig denna lycka fann
Gudagåva.

2415

20.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

5. Prästens lilla Anna - även fick besanna
att den rätta kärlek - ännu lever länge än.
Hon blev kär i Nisse- gemene glade prisse,
Tänkte han må bli min egen käre lille vän

Gudagåva.

6. Klockarens Maria - var så djärv att fria:
Nisse om du vill ha mej - ska ja troget älska dej.
Jag har tio tusen - som kanske gör susen.
Nisse, får jag bli din egen lilla gumma säj!

Gudagåva.

7. Nisse Stina trogen - bad dem dra åt skogen.
Stina ej det minsta ful - gifter jag mig med om jul.
Sen när fåglar drilla - köper jag en villa,
hissar svenska flaggan där var söndag
blå och gul

2415

21

LUNDSS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Orkanen, som rasade julenatten 1902.

Orkanen, som rase
Julenatten 1902.

Mossbelupen hydda intill vägen stod.
Almeträden skydda dem för stormens hot.
Mörka skyar, tordön lyar lagas fram med stormens brus.
Deras skuggor dölja klara stjärnors ljus.

2. Våldsamt stormen rasar uti Julehatt
sprider nöd och fasa i den mörka natt.
Träd uppryckas, hus syns falla. Stormens ande framåt går.
Men den gamla hyddan ännu skyddad står.
3. Skyhögt vågen bräcker över havets bryn.
Hemskt orkanen väcker alla folk i byn.
Skepp förstöras och av vågen föras många vrak i strand
och dess like näppe någon minnas kan.

2415

22.

4. I små fiskarkojar, som vid stranden står
havet upp sig höjet, vattnet snart dem når.
Jämner höres och av männen föres barn och kvinnor bort.
Nöden står för dörren med ett slag så hårt.

LUNDSS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

5. Natten slöt sin bama, dagen inne är.
Av förtvivlan slagna står så mången där.
Allt förstöres och till hjärtat röres mången kind så våt.
Barn och kvinnor ropa: Far, var är vår båt?

6. Skogens stora jätter måste böja sig.
där orkanen tränger fram på mossig stig.
Och på havet blir begravet mången käck och modig man,
som uttröttad åcke längre kämpa kan.

7. Mörk var julenatten. Hemskt orkanen tjöt.
Stilla aftonstjärnans klara sken dog ut
Som ett minne för månget sinne julenatten ännu står.
Aldrig från mitt minne den ifrån mig går.

(Diktad av Olof Jönsson,
Barsebäck).